

The state manages the state-owned cultural heritage, recognizes and protects other forms of property in the different types of cultural heritage in accordance with the law. Owners are obliged to protect the objects, classified as cultural heritage.

Key words: tourism resources, natural resources, the management of tourism resources, cultural heritage, protection of the environment.

УДК 342.9

А. С. БЕВЗА

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЇ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ УКРАЇНИ

Розкриваються актуальні проблеми правового регулювання інформації у сфері державного регулювання ринку цінних паперів України. Досліджуються поняття інформаційно-правової норми, питання класифікації інформаційно-правових норм, а також джерела інформаційного права, що регулюють інформаційні відносини на ринку цінних паперів України. Автором вносяться конкретні пропозиції та шляхи удосконалення інформаційного законодавства.

Ключові слова: інформація, інформаційні відносини; інформаційно-правова норма; інформаційне право; інформаційне законодавство; джерела інформаційного права.

Бевза А.С. Правовое регулирование информации в сфере государственного регулирования рынка ценных бумаг Украины

Раскрываются актуальные проблемы правового регулирования информации в сфере государственного регулирования рынка ценных бумаг Украины. Исследуются понятие информационно-правовой нормы, вопрос классификации информационно-правовых норм, а также источники информационного права которые регулируют информационные отношения на рынке ценных бумаг Украины. Автором вносятся конкретные предложения и пути совершенствования информационного законодательства.

Ключевые слова: информация, информационные отношения; информационно-правовая норма; информационное право; информационное законодательство; источники информационного права.

© БЕВЗА Андрій Сергійович – аспірант кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права відкритого міжнародного університету розвитку людини “Україна”

Bevza Andrij. Legal regulation of information in the sphere of state regulation of securities market of Ukraine

In the article shows actual problems of legal regulation of information in the field of state regulation of securities market of Ukraine. Researched the concept of information and legal norms, the classification of information and legal norms, as well as sources of information law governing information relations in the securities market of Ukraine. The author has made specific suggestions and ways of improvement of information legislation.

Key words: *information, information relations; information and legal provision; information law; information legislation; sources of information law.*

В процесі розвитку та становлення ринку цінних паперів держава відіграє одну із найважливіших ролей у сфері регулювання відносин обігу інформації. Належне функціонування ринку цінних паперів є однією з пріоритетних складових економічного розвитку країни, виступає джерелом дохідної частини державного бюджету України. Відкритість і прозорість ринку цінних паперів – основні чинники підвищення його інвестиційної привабливості.

Інформаційна система ринку цінних паперів України створювалася упродовж останніх 10 років Незалежності і наразі триває процес її подальшого вдосконалення, а відповідно виникає необхідність належного правового регулювання інформації у сфері державного регулювання ринку цінних паперів в Україні, що в свою чергу надасть можливість сформулювати основні пріоритетні напрями розвитку інформаційного законодавства, методологічну базу для подальшого вдосконалення нормативно-правових актів і практики його застосування.

Різні аспекти інформаційного права порушували у своїх працях вчені: І.В. Арістова, О.А. Баранов, І.Л. Бачило, К.І. Беляков, В.М. Брижко, Ю.П. Бурило, В.Д. Гавловський, О.А. Городов, М.В. Гуцалюк, Р.А. Калюжний, В.А. Копилов, Т.А. Костецька, О.В. Кохановська, А.М. Новицький, А.І. Марущак, О.Г. Марценюк, Б.А. Кормич, М.М. Рассолов, А.А. Тедєєв, В.Г. Хахановський, В.С. Цимбалюк, М.Я. Швець та ін.

В сучасній юридичній науці залишається дискусійним питання нормативно-правового регулювання та систематизації інформаційного законодавства. Значною мірою така невизначеність негативно впливає на правовідносини в інформаційній сфері державного регулювання ринку цінних паперів. Пріоритетом є вивчення сучасних думок вчених і розробка пропозицій щодо уніфікації та узгодженості національного законодавства з європейськими стандартами.

Інформація відіграє ключову роль для прийняття управлінських рішень на фондовому ринку. У зв'язку з цим одним із найважливіших завдань держави є правове регулювання суспільних відносин в інформаційному середовищі, що передбачає роботу над удосконаленням чинного законодавства, розробкою нових нормативно-правових актів у сфері регулювання інформаційних відносин, що склалися на ринку цінних паперів.

Враховуючи те, що інформація це будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді¹, логічним буде висновок, що вона відіграє одну з головних ролей в системі функціонування та діяльності ринку цінних паперів, забезпечує взаємодію всіх його елементів. Комплексне налагодження механізму обміном інформацією є запорукою належного функціонування та розвитку ринку цінних паперів в Україні.

Слід зауважити, що інформаційні правовідносини, це специфічні правовідносини, які мають ряд спеціальних ознак, в зв'язку з чим, буде доцільним дати окреме визначення інформаційно-правової норми.

Традиційно норму права визначають, як встановлене або санкціоноване державою, загальнообов'язкове, формально-визначене правило поведінки, яке регулює суспільні відносини шляхом закріплення прав і обов'язків їх учасників, реалізація якого забезпечується та/або охороняється державою, зокрема із застосуванням заходів державного примусу². Основними ознаками правової норми є те, що вона встановлюється та забезпечується державною, є загальнообов'язковою та формально визначеною, регулює суспільні відносини і поширює дію на певне коло осіб (суб'єктів), формується у вигляді прав та обов'язків, має чітку внутрішню структуру.

В своїй праці Л.П. Коваленко наповнює поняття інформаційно-правової норми наступним змістом: це загальнообов'язкові, формально визначені правила поведінки (що встановлюються державою), які надають суб'єктам (учасникам) інформаційних відносин, що входять до предмету інформаційного права; суб'єктивні інформаційні права і покладають на них інформаційні обов'язки і забезпечуються специфічними заходами державного примусу³.

В свою чергу, І. В. Панова зазначає, що інформаційно-правова норма – первинний, окремо взятий найменший структурний елемент інформаційного права, правило поведінки, що визнане і охороняється держа-

вою. Інформаційно-правова норма безпосередньо нормує, надає юридичного значення суспільним відносинам в інформаційній сфері і знаходить свій зовнішній вираз у правовому приписі. І наскільки законодавець зумів відтворити в ньому зміст відповідних суспільних відносин, їх сторони, настільки цей припис буде життєздатним у регулюванні цих відносин. Завдяки своєму універсальному значенню інформаційно-правова норма поширює свої властивості й на інші елементи системи права. Впорядкування, узгодженість, взаємопов'язаність і диференціювання комбінацій інформаційно-правових норм обумовлені, з одного боку, структурою суспільних відносин в інформаційній сфері, а з другого – націленістю законодавця на їхнє правове опосередкування⁴.

На думку В.М. Брижка “регулювання інформаційних відносин здійснюється за допомогою встановлення певних інформаційно-правових норм, тобто шляхом встановлення правил поведінки суб'єктів інформаційних відносин на базі положень інформаційного права”⁵.

Виходячи із вище викладеного, слід зазначити, що важливим, для здійснення даного дослідження є визначення інформаційно-правової норми в сфері державного регулювання ринку цінних паперів як первинний, окремо взятий найменший структурний елемент інформаційного права, загальнообов'язкове, формально визначене правило поведінки (встановлене державою), що врегульовує правовідносини щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації, які склалися між суб'єктами інвестиційної діяльності з приводу випуску й обігу цінних паперів, надає їм суб'єктивні юридичні права та покладає на них суб'єктивні юридичні обов'язки, забезпечуються специфічними заходами державного примусу.

Розглядаючи питання класифікації інформаційно-правових норм, зазначимо, що В.А. Копилов класифікує інформаційні норми за дією закону: “вертикальна” структура інформаційного законодавства, як і всього законодавства української держави, будується виходячи з принципу верховенства закону: норми вищого за ієрархією акта мають вищу юридичну силу, як правило, є визначальним для відповідних норм усіх нижчих актів та “горизонтальна” структура інформаційного законодавства включає до свого складу не лише норми, що входять в блок спеціальних актів по інститутах інформаційного права, а й норми інших галузей законодавства України. Аналіз зарубіжного досвіду, проведені в Україні дослідження в цьому напрямі підтверджують, що інформа-

ційне законодавство є комплексною галуззю, що включає як деякі галузі законодавства і цілому і спеціальні нормативні акти, повністю присвячені проблемам інформації, так і окремі інформаційно-правові норми в актах інших галузей законодавства.

Розширена структура інформаційного законодавства відображає як його реальний достаток, так і міркування щодо розвитку законодавства у напрямі поступового переходу до акта, що кодифікує, в інформаційній сфері – прийняття кодексу про інформацію.

Крім того, Копилов В.А., класифікуючи норми інформаційного законодавства, визначає наступну структуру: інформаційно-правові норми міжнародних актів; інформаційно-правові норми Конституції України; нормативно-правові акти галузі інформаційного законодавства; інформаційно-правові норми у складі інших галузей законодавства.

Існує інший підхід до класифікації інформаційних норм, суть якого полягає в здійсненні класифікації за окремими видами об'єктів інформаційних відносин. Такої думки дотримується В.М. Боєр та О.Г. Павельєва, на їх думку можливо виділити наступні групи інформаційно-правових норм:

- інформаційно-правові норми, що безпосередньо регулюють особливості формування текстів щодо реклами, пропаганди, агітації (плакати, стенди, календарі тощо).

- інформаційно-правові норми, що безпосередньо регулюють відносини, що виникають в локальних та глобальних комп'ютерних мережах.

- інформаційно-правові норми, що безпосередньо регулюють відносини розповсюдження масової інформації на телебаченні та радіо;

- інформаційно-правові норми, що безпосередньо регулюють відносини розповсюдження масової інформації пресою;

- інформаційно-правові норми, що безпосередньо регулюють відносини створення творів мистецтва (кіно, книги, аудіо- та відеокасети, компакт-диски, які є інформаційними продуктами)⁷.

За іншими критеріями інформаційно-правові норми поділяє Т.А. Костецька, так вона пропонує наступну класифікацію: за методом правового регулювання на імперативні та диспозитивні. Залежно від призначення у механізмі правового регулювання – на матеріальні та процесуальні. За формою вираження характеру диспозиції норми – на уповноважені, зобов'язальні, та заборонні⁸.

На думку науковця Бурило Ю.П. інформаційно-правові норми можливо розподілити на чотири групи. Перша група - це норми, що закріплюють цілі, основні завдання та напрями діяльності держави в інформаційній сфері. Друга група – це норми, що визначають систему суб'єктів державного регулювання інформаційною сферою та їх адміністративно-правовий статус. Третя група – це норми, що регулюють порядок взаємодії суб'єктів державного регулювання інформаційною сферою з керованими ними суб'єктами інформаційних відносин в процесі реалізації прямих і зворотних управлінських зв'язків між ними. Четверта група – це норми, що визначають адміністративно-правовий статус суб'єктів інформаційних відносин⁹.

Визначаючи систему нормативно-правових актів, що регулюють питання інформаційних відносин у сфері державного регулювання ринку цінних паперів, можемо підтримати думку Н.М. Пархоменко, яка вважає, що джерела, які утворюють систему, розташовуються в порядку послідовного убування юридичної сили. Також вона зазначає, що внутрішня структура системи нормативно-правових актів має вигляд органічної системи законів і підзаконних нормативно-правових актів, між якими існують усталені субординаційні зв'язки¹⁰.

Таким чином, невід'ємним атрибутом системи нормативно-правових актів, що регулюють питання інформаційних відносин у сфері державного регулювання є ієрархічність, яка має наступні складові, зокрема, основою нормативно-правової регламентації питання інформаційних відносин у сфері державного регулювання ринку цінних паперів є Конституція України. Так, конституційне положення, яке визначає однією із найважливіших функцій держави – забезпечення інформаційної безпеки міститься у статті 17 Конституції України.

Основні інформаційні положення та норми визначені Конституцією України, в подальшому, більш детально і конкретно визначаються в Цивільному кодексі України, Господарському кодексі України, Законах України “Про інформацію”, “Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 – 2015 роки”, “Про доступ до публічної інформації”, “Про захист персональних даних”, “Про Національну програму інформатизації”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, “Про державну таємницю“. Вказані нормативно – правові акти містять загальні, універсальні норми, широкі за сферою застосування, що регулюють інформаційні правовідносини.

Іншу групу законів інформаційного законодавства складають закони, які регулюють безпосередньо питання інформації в сфері державного регулювання ринку цінних паперів. До таких законів можемо віднести Закони України “Акціонерні товариства”, “Про цінні папери та фондовий ринок”, “Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні”, “Про депозитарну систему України”, “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, “Про ліцензування певних видів господарської діяльності”, “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”, “Про інвестиційну діяльність”, “Про інститути спільного інвестування” та інші.

Питання правового регулювання інформаційних відносин передбачено нормами Закону України “Про акціонерні товариства”¹¹, а саме: ст. 25, 58, 78 щодо права та порядку акціонера на отримання інформації про акціонерне товариство; ст. 12, 26, 27 - обов’язок фіксації порядку регулювання інформаційних відносин у внутрішніх нормативно-правових актах товариства; ст. 29, 78 - обов’язок товариства надати інформацію; ст. 34, 35, 38, 43, 47 - інформаційні відносини при підготовці та проведенні загальних зборів акціонерів; ст. 52, 56, 74, 75 - інформаційні відносини при здійсненні свої функцій органами товариства та інші.

Одним із головних прав акціонера є право участі в управлінні акціонерним товариством, основною формою реалізації такого права є участь в загальних зборах акціонерів. Врегульовуючи такі відносини, законодавець зобов’язує акціонерне товариство здійснити повідомлення акціонерів, при цьому таке письмове повідомлення про проведення загальних зборів та їх порядок денний надсилається акціонерам персонально (з урахуванням частини другої цієї статті) особою, яка скликає загальні збори, у спосіб, передбачений статутом акціонерного товариства, у строк не пізніше ніж за 30 днів до дати їх проведення¹². Пункт 14 статті 2 Закону України “Про акціонерні товариства” визначає повідомлення акціонерам як повідомлення, що містить передбачену законом та статутом акціонерного товариства інформацію і направляється адресату в письмовій формі у спосіб, визначений статутом товариства.

Водночас у даному аспекті можна звернути увагу на певні недоліки, які впливають з регламентації Закону України “Про акціонерні товариства”. Насамперед, в законі не встановлюються чіткі вимоги до спо-

собу відправлення повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів. Склалася ситуація, коли акціонерні товариства при розробці норм статуту, умисно передбачають можливість направлення повідомлень акціонерам поштою, простим поштовим відправленням. У відповідності до Правил надання послуг поштового зв'язку¹³, просте поштове відправлення це поштове відправлення, яке приймається для пересилання без видачі розрахункового документа та доставляється/вручається без розписки. Натомість, рекомендоване поштове відправлення це реєстрований лист, поштова картка, бандероль, секограма, дрібний пакет, мішок “М”, які приймаються для пересилання без оцінки відправником вартості його вкладення.

Отже, просте поштове відправлення здійснюється без жодної реєстрації та підтвердження факту передачі до поштової організації; вручення повідомлення є адресним та не передбачає особистого вручення акціонеру; отримання повідомлення акціонером не фіксується документально. В зв'язку з вказаним, акціонерні товариства мають можливість знехтувати своїми обов'язками і не повідомити акціонера про проведення загальних зборів акціонерів.

Судова практика вказує на те, що саме відсутність доказів про належне поштове відправлення повідомлення про проведення загальних зборів акціонерів є підставою для багатьох спорів між акціонерами та товариствами про порушення права і визнання рішень загальних зборів недійсними.

В зв'язку з вищевикладеним, з метою недопущення порушення права акціонерів на участь в управлінні акціонерним товариством, нами пропонується пункт 14 статті 2 Закону України “Про акціонерні товариства” викласти в наступній редакції: “повідомлення акціонерам - повідомлення, що містить передбачену законом та статутом акціонерного товариства інформацію і направляється адресату в письмовій формі рекомендованим поштовим відправленням або кур'єром під розпис”.

Побудова системи підзаконних нормативно-правових актів також є ієрархічною. В зв'язку з чим, юридична сила підзаконних нормативно-правових актів прямо залежить від місця знаходження суб'єктів нормотворчості, в ієрархії публічної влади. Таким чином, можливо виділити наступні нормативно-правові акти, що містять інформаційні норми в сфері державного регулювання ринку цінних паперів: Укази Президента України, акти Уряду України, інші підзаконні акти, до них відносяться

накази і рішення центральних органів виконавчої влади, відомчі підзаконні акти та акти інших державних органів, наприклад, Рішення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку тощо.

Локальні нормативно-правові акти – це сукупність наказів та розпоряджень нормативного та індивідуального значення, які приймаються керівниками організацій різного профілю. За допомогою локальних актів регулюються різноманітні інформаційні питання, наприклад порядок конфіденційного справочинства, допуску співробітників до даних, що знаходяться у режимі службової та комерційної таємниці, організації захисту комерційної таємниці на підприємстві і таке інше¹⁴. Такі акти регламентують внутрішні інформаційні відносини.

Слід зауважити, що суб'єкти в інформаційній сфері регулювання ринку цінних паперів, вільні у виборі форм правового регулювання внутрішніх інформаційних процесів, але все ж таки, в окремих випадках, законодавством вимагається наявність конкретно визначених видів локальних нормативно-правових актів. Так, нормами ст. 25 Закону України “Про акціонерні товариства” передбачено право акціонера на отримання інформації про господарську діяльність акціонерного товариства. Крім того, нормами ст. 26 Закону України “Про акціонерні товариства” встановлені вимоги до статуту акціонерного товариства, в якому повинно бути чітко визначено порядок отримання інформації. Аналогічні норми містять Цивільний та Господарський кодекси України, Закони України “Про господарські товариства”, “Про інформацію”, Рішення та Положення Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Таким чином, з метою виконання емітентами цінних паперів вищевказаних норм інформаційного права, вони зобов'язані розробити відповідні локальні нормативно-правові акти.

Серед локальних нормативно-правових актів можливо навести наступні: статут підприємства, “Положення про порядок ознайомлення та доступ акціонерів та інших заінтересованих осіб до інформації про акціонерне товариство”, “Положення про комерційну таємницю та перелік відомостей, що становлять комерційну таємницю”, “Положення про електронний документообіг”, “Положення про порядок обміну інформацією між структурними підрозділами”, “Положення про обробку і захист персональних даних у базах персональних даних” та інші.

Аналізуючи нормативно-правові акти, які регулюють інформаційні відносини, що виникають на ринку цінних паперів мають цілий ряд недоліків, а саме:

- відсутність тісного зв'язку між нормативно-правовими актами;
- недостатня адаптація актів інформаційного законодавства до європейських та інших міжнародних стандартів;
- нормативні акти не узгоджені між собою та мають різний понятійний апарат;
- поняття, які містяться в нормативно-правових актах певною мірою не відповідають сучасним реаліям та потребують вдосконалення;
- нормативно-правові акти з запізненням реагують на постійні зміни суспільних відносин та потреби суспільства;
- необхідність уніфікації понять інформаційного права з метою їх гармонізації та використання у нормативно-правових актах, які врегульовують інформаційні відносини на ринку цінних паперів;
- велике нагромадження законів і підзаконних актів ускладнює їх пошук та правовий аналіз, що негативно впливає на практичне застосування.

З огляду на викладене, констатуємо, що хаотичний розвиток законодавства в інформаційній сфері є результатом існування великого нагромадження нормативно-правових актів у сфері державного регулювання ринку цінних паперів, яка потребує суттєвих змін.

На часі прийняття Інформаційного кодексу України є необхідністю, що дозволить максимально упорядкувати інформаційні відносини в Україні, встановити чітку ієрархію законів та єдину систему правових норм і понять.

1. *Про інформацію* : Закон України від 2.10.92 р. № 2657-XII // ВВР України. – 1992. – № 48. – С. 650.
2. *Теорія державства* та права : учебник / О.Ф. Скакун. – Х. : Консум ; Ун-т внутр. дел, 2000. – С. 279.
3. *Коваленко Л. П.* Особливості інформаційно-правових норм і відносин [Електронний ресурс] / Л. П. Коваленко // Форум права. – 2012. – № 4. – С. 477. – Режим доступу : <http://arhive.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2012-4/12klpniv.pdf>
4. *Панова І. В.* Тенденції розвитку системи інформаційного права України на сучасному етапі [Електронний ресурс] / І. В. Панова // Форум права. – 2011. – № 2. – С. 695. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-2/11pivnce.pdf>.
5. *Брижко В.М.* Методологічні та правові засади упорядкування інформаційних відносин : монографія / В. М. Брижко. – К. : ТОВ “Панот”, 2009 – С. 143-144.
6. *Копылов В.А.* Информационное право : учеб. пособие / В.А. Копылов. – М.

: Юристь, 1997. – 472 с. **7.** *Боер В.М.* Информационное право : учеб. пособие. Ч. 1 / В.М. Боер, О.Г. Павельева ; ГУАП. – СПб., 2006. – 116 с. **8.** *Костецька Т.А.* Інформаційне право України : навч. посіб. / Т.А. Костецька. – К. : Київ. Нац. торг.- екон. ун-т, 2009. – С. 22. **9.** *Бурило Ю.П.* Нормативно-правове регулювання державного управління інформаційною сферою / Ю.П. Бурило // Юридична Україна. – 2007. – № 9. **10.** *Пархоменко Н.М.* Система джерел права: ознаки, властивості та зміст / Н.М. Пархоменко // Часопис Київського університету права. – 2007. – № 3. – С. 8-12. **11.** *Про акціонерні товариства : Закон України від 17.09.08 р. № 514-VI // ВВРУкраїни.* – 2008. – № 50-51. – С. 384. **12.** *Там само.* – Ст. 35. **13.** *Про затвердження Правил надання послуг поштового зв'язку : Постанова Кабінету Міністрів України № 270 від 05.03.2009 р. // Офіційний вісник України.* – 2009. – № 23. – Ст. 357. **14.** *Попов Л.Л.* Информационное право : учебник / Попов Л.Л., Мигачев Ю.И., Тихомиров С.В. – М. : Норма; Инфра-М, 2010. – С. 61.

Bevza Andriy.

During development and establishment of the government securities market plays the most important role in the regulation of relations circulation of information. The proper functioning of the securities market is one of the components of economic development of Ukraine, the income source of the state budget. The rapid development of information sphere in terms of the information society, its priority market for securities necessitates regulation of information relations.

Openness and transparency of the securities market is the main factors increasing its investment attractiveness. Information system of Ukrainian securities market created over the last 10 years and now the process of further improvement, therefore there is a necessary for proper regulation.

Information play a key role for management decisions in the stock market. In this regard, one of the most important tasks of the state is the legal regulation of social relations in the Information Society, which requires new comprehensive legal support.

In our country the legal structures are formed, which are aimed at protecting the rights and freedoms of citizens in the information environment, including the right to information. All elements of social life should be settled sufficiently clearly established rules of behavior.

In connection with the systems analysis of the current state of legislation of Ukraine that regulates the securities market is important for jurisprudence, which in turn facilitate formation of the main priority areas for development, the methodological basis for further improvement of the legislation and its application.

In modern jurisprudence remains controversial issues of legal regulation and systematization of information legislation. To a large extent this uncertainty has a negative impact on relations in the information sphere of state regulation of the securities market. The priority is exploring modern thought and develop proposals for harmonization and consistency of national legislation with European standards.

In this article the author explores the concept of information and legal norms, sources of information law, the author gives his definition of information and legal norms in the

sphere of state regulation of the securities market. Based on the analysis of the current legislation of Ukraine, the author provides suggestions for improvement, including changes to paragraph 14 of Article 2 of the Law of Ukraine "On Joint Stock Companies".

Key words: information, information relations; information and legal provision; information law; information legislation; sources of information law.

УДК 342.51:629.73(045)

Я. В. ГОРБАТЮК

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ З ПИТАНЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ АВІАЦІЇ

Автор досліджує питання інформаційної взаємодії Державної авіаційної служби України з органами державної влади з питань забезпечення безпеки авіації. Визначає коло органів державної влади, з якими здійснюється інформаційний обмін у сфері забезпечення безпеки авіації.

Ключові слова: безпека авіації, Державна авіаційна служба України, інформація, інформаційна взаємодія, органи державної влади.

Горбатюк Я.В. Особенности информационного взаимодействия Государственной авиационной службы Украины с органами государственной власти по вопросам обеспечения безопасности авиации

Автор исследует вопросы информационного взаимодействия Государственной авиационной службы Украины с органами государственной власти по вопросам обеспечения безопасности авиации. Определяет круг органов государственной власти, с которыми осуществляется информационный обмен в сфере обеспечения безопасности авиации.

Ключевые слова: безопасность авиации, Государственная авиационная служба Украины, информация, информационное взаимодействие, органы государственной власти.

Gorbatyuk Yna. The features of information interaction of the State aviation service of Ukraine with the state authorities on aviation security